

βατσίνας ὁ, Μακεδ. (Βελβ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατσῖνα* (II) καὶ τῆς καταλ. -ας.
Βατσινάρις, ὁ ἰδ.

βατσινῆς ἡ, (I) Ἡπ. Θεσσ. Θράκ. Κύθηρ. Πελοπν. (Γέρμ. Τριφυλ.) κ.ά. — *Λεξ. Περίδ. Βυζ.* *βατσῖνῆς* Ἡπ. Θεσσ. Θράκ. Μακεδ. (Βελβ. Βογατσ. Καστορ. Καταφύγ. Κοζ.) Λέσβ. κ.ά. *βατσινὲ* Δ.Κρήτ. *βατσιγία* Τσακων. *βατσουνέα* Ἡπ. (Χιμάρ.) *βατσουνῆς* Βιθυν. Ἡπ. Θράκ. Κέρκ. Κεφαλλ. Παξ. κ.ά. *ἀβατσινῆς* Θράκ. Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) *ἀβατσῖνῆς* Θράκ. Ἰμβρ. Σαμοθρ. *βαβατσιν-νῆς* Κύπρ. *βαβατσινὲ* Ἰκαρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάτσινο* καὶ τῆς καταλ. -εῖα.

1) Τὸ φυτὸν *βάτος* (I) 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν. β) Συστάς βάτων, πολλαὶ βάτοι ὁμοῦ Κέρκ. Κεφαλλ. Παξ. κ.ά.: Φρ. Σὰν ἡ *βατσῖνῆς* (ἐπὶ μεγάλῃς ἀλληλοβοηθείας) Ἡπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βατσουνῆς* 1. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βατσινῆς* Ἡπ. *Βατσιν-νῆς* Κύπρ. *Ἀβατσινῆς* Θάσ. *Βατσουνῆς* Ἡπ. *Βατσινῆς* Πελοπν. (Μάν.) 2) Τὸ δένδρον συκῆ ἢ συκομορέα (*figus sycomorus*) τῆς τάξεως τῶν κνιδωδῶν (*urticaceae*) Κύπρ. Πελοπν. (Γέρμ.) [**]

βατσινῆς ἡ, (II) ἀμάρτ. *βατσουνῆς* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατσῖνα* καὶ τῆς καταλ. -εῖα.

Ἡ ἐκ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἀπομένουσα οὐλὴ τοῦ δέρματος. Συνών. *βατσῖνα* (II) 3.

βατσίνι τό, (I) ἀμάρτ. *βατσῖν'* Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατσῖνα* (I).

Ἡ ἄκανθα τῆς βάτου.

βατσίνι τό, (II) ἀμάρτ. *βατσῖν'* Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατσῖνα* (II).

Βατσῖνα (II) 1, ὁ ἰδ.

***βατσινιάζω** (I), *βατσῖνιάζω* Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάτσινο*.

Γίνομαι πελιδνὸς ἐκ θυμοῦ ἢ νοσήματος.

βατσινιάζω (II) Κρήτ. *βατσουνιάζω* Κρήτ. *βατσιν-νιάν-νου* Λυκ. (Λιβύσσ.) *ματσιν-νιάν-νου* Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατσῖνα* (II).

1) *Βατσινιάρω* 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν. 2) Μεταδίδω εἰς τινα μολυσματικὴν νόσον Κρήτ. Πβ. *βατσινιάρω* 2.

βατσινιάσμα τό, Κρήτ. *βατσούνιασμα* Κρήτ. *βατσιν-νιάσμαν* Λυκ. (Λιβύσσ.) *ματσιν-νιάσμαν* Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βατσινιάζω* (II).

Βατσινιάρισμα, ὁ ἰδ.

βατσινίζω ἀμάρτ. *βατσῖνίζω* Σκόπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατσῖνα* (II).

Ἐγκεντρίζω, ἐμβολιάζω, ἐπὶ δένδρων. Συνών. *μπολιάζω*.

βατσίνισμα τό, Σκόπ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βατσινίζω*.

Ἐγκεντρισμός, ἐμβολιασμός. Συνών. *μπόλιασμα*.

***βατσινισμένος** ἐπίθ. *βατσουνισμένος* Κέρκ.

Μετοχ. τοῦ ρ. *βατσινίζω*.

Ὁ ἐντὸς βάτων ἀνευρεθεὶς (τὸ θηλ. προσωνομία μιᾶς κόρης παραμυθίου).

βάτσινο τό, Κρήτ. Πελοπν. (Οἶν.) Χίος κ.ά. — *Λεξ. Περίδ. Βυζ.* *βάτσῖνου* Λέσβ. Μακεδ. κ.ά. *βάτσινε* Τσακων. *βάτσουνο* Θράκ. (Σκοπ.) Κρήτ. Πελοπν. (Λακεδ. Οἶν.) κ.ά. *ἀβάτσινο* Θράκ. *ἀβάτσῖνο* Θράκ. *ἀβάτσῖνου*

Θράκ. Ἰμβρ. Σαμοθρ. *βαβάτσινον* Κύπρ. *μάτσινο* Ρόδ. *μάτσινον* Λυκ. (Λιβύσσ.) *βαβάτσινος* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. **βάτινος* κατὰ τροπὴν τοῦ *τεῖς* τσ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,434 καὶ 435.

1) Ὁ καρπὸς τῆς βάτου ἐνθ' ἄν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βατόμουρο*. 2) Ὁ καρπὸς τῆς μορέας Κύπρ.

βατσινόγλυκο τό, ἀμάρτ. *βατσουνόγλυκο* Βιθυν.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάτσινο* καὶ *γλυκό*, δι' ὁ ἰδ. *γλυκός*. Γλυκὸ ἀπὸ καρπὸν βάτου.

βατσινόκλαδο τό, ἀμάρτ. *βατσουνόκλαδο* Θράκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βατσινῆς* (I) καὶ *κλαδί*.

Κλάδος βάτου.

βατσινόμουρο τό, Ἡπ. *βατσῖνόμουρο* Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) Μακεδ. (Βελβ. Καταφύγ.) *βατσινόμπουρο* Ἡπ. *βατσουνόμπουρο* Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βατσινῆς* (I) καὶ *μούρο*.

Βάτσινο 1, ὁ ἰδ.

βατσινόμυτικός ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάτσινο* καὶ *μύτι* καὶ τῆς καταλ. -ικός.

Ὁ ἔχων μέλαν σημεῖον εἰς τὴν ρῖνα: *Βατσινόμυτικο* πρόβατο καὶ οὐσ. τὸ *βατσινόμυτικο*.

***βατσινούκλα** ἡ, *βετσινούκλα* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βατσῖνα* (II) διὰ τῆς καταλ. -ούκλα. Μεγάλῃ οὐλῇ τοῦ ἐμβολιασμοῦ.

***βατσιοφάγος** ὁ, *βατσιοφάς* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάτσινο* καὶ τοῦ -φάγος.

Πτηνὸν τι τρώγον τὰ βάτσιννα.

βατσινόφυλλο τό, Θράκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βατσινῆς* (I) καὶ *φύλλο*. Ἡ λ. καὶ μεσν. Τὸ φύλλον τῆς βάτου. Συνών. *βατόφυλλο*.

βατσινώνω Πελοπν. (Καλάβρυτ. Οἶν.) κ.ά. *βατσῖνώνω* Ἡπ. Μακεδ. (Βελβ.) Σκόπ. κ.ά. *βατσῖνιώνω* Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατσῖνα* (II).

Βατσινιάρω 1, ὁ ἰδ.

βάτσισμα τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βατσίζω*.

Ἡ συνήθεια πράγματός τινος.

βατσόγα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *βάτσης* καὶ τοῦ οὐσ. *αἶγα*.

Αἶξ ἔχουσα μικρὰ ὦτα.

βάττα ἡ, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *ovatta*.

Στρῶμα βάμβακος ἐπιχρισμένον μὲ κόλλαν χρησιμοποιοῦμενον εἰς τὴν ραπτικὴν ὡς ὑπόθεμα ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν ὤμων σάκκου πρὸς κανονισμόν τοῦ σχήματός του.

βάτ-τα ἡ, Κύπρ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Πήλινον ἀγγεῖον ὕδατος ἢ ἐλαίου.

βατταλάλος ἐπίθ. ἀμάρτ. *βαττολάλος* Νίσυρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βατταλαλῶ*.

Ὁ ὁμιλῶν ἀσέμνως, αἰσχρολόγος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀτσαλιάρης*.

βατταλαλῶ ἄνδρ. Δαρδαν. Ἡπ. Θήρ. Θράκ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύθν. Λέσβ. Μακεδ. Μύκ. Πόντ. (Τραπ.) Ρόδ. κ.ά. *βατ-ταλαλῶ* Κάρπ. Κῶς *βατταλαλῶ* Κρήτ. *βατταλαλῶ*

Θράκ. (Σαρεκκλ.) βατταλαλάου Εϋβ. (Στρόπον.) *bad-dalalō* Ἰμβρ. Σαμοθρ. *bar-talalō* Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) Κάμπ. Λέσβ. Μακεδ. Ρόδ. κ.ά. *bar-talalō* Λέσβ. Ἰορταλαλῶ Κάμπ. *bat-to-lalō* Νίσυρ. *mpat-talalō* Θεσσ. (Ζαγορ.) *mpat-talalāou* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ συμφύρ. τῶν ρ. *bat-to-logō* καὶ *lalō*. Περί τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ρ ἰδ. ΦΚουκουλ. ἐν Ἀθηνᾶ 29 (1917) Λεξικογρ. Ἀρχ. 85.

1) Ἐκβάλλω ἀνάρθρους φωνὰς Λέσβ. Νίσυρ. Ρόδ. κ.ά. Συνών. *bar-barizō* (I) 1. β) Λέγω λέξεις καὶ φράσεις ἀσυναρτήτους Κρήτ. : *Eīda bat-talalei tōση ὦρα δὲ δορῶ νὰ καταλάβω*; 2) Φλυαρῶ Ἄνδρ. Ἡπ. Θεσσ. (Ζαγορ.) Θήρ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. Σαρεκκλ.) Ἰμβρ. Κρήτ. Κύθν. Κῶς Μακεδ. Μύκ. Ρόδ. Σαμοθρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. Συνών. *bar-barizō*, *bar-barizō* (I) 1 δ, *bat-to-logō*. 3) Κραυγάζω, φωνάζω Δαρδαν. Κάμπ. Κρήτ. Κύθηρ. Κῶς Λέσβ. Νίσυρ. Ρόδ. κ.ά. : Ἄσμ.

Πκοιὸς εἶναι ποὺ bat-talalei καὶ συγνοκακ-καρίζει

ὥσ' ἂν τὴν πούλ-λα μ' ἐν' ἄβγὸ ὁποῦ τὸ κακνακίζει;

Κῶς. Συνών. *bazō* (I) 1, *bat-izō* 1. β) Φωνάζω μόνος μου, μονολογῶ Κρήτ. γ) Κλαίω γοερῶς Εϋβ. (Στρόπον.) δ) Μοιρολογῶ Πόντ. (Τραπ.) 4) Ὀνειδίζω, ὑβρίζω τινὰ Μακεδ. Συνών. *bar-izō* 2, *bazō* (I) 2 γ. 5) Ἐρίζω, διαπληκτίζομαι μετὰ κραυγῶν καὶ χειρονομιῶν Ἡπ. Κάμπ. Ρόδ. 6) Ὀμιλῶ ἀσέμνως, αἰσχρολογῶ Νίσυρ. 7) Περιφέρομαι ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἀσκόπως Θράκ. (Σαρεκκλ.) Λέσβ. : Ὁ δεῖνα *bat-talalei* καὶ δὲ δουλεύει Σαρεκκλ. Συνών. *bat-tarizō*.

βατταλέγω Χίος.

Ἐκ συμφύρ. τῶν ρ. *bat-talalō* καὶ *λέγω*.
Λέγω πράγματα ἀνόητα καὶ ἀσύστατα.

βατταρίζω Χίος.

Τὸ ἀρχ. *bat-tarizō* = τραυλίζω.

Bat-talalō 7, ὁ ἰδ.

βαττολογῶ Θήρ. *bat-to-logāou* Εϋβ. (Ὁρ.) *bat-talagō* Σϋρ.

Τὸ ἀρχ. *bat-to-logō*. Τὸ *bat-talagō* κατ' ἐπίδρᾱσιν τοῦ *bat-talalō*.

Bat-talalō 2, ὁ ἰδ.

bat-toū ἡ, Κύπρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. *bat-ta* διὰ τῆς καταλ. -οῦ.

Μικρὸν ἀγγεῖον ὕδατος : *Μετὰ bat-toū νερόν*. Συνών. *κανατάκι*.

βάττωμα τό, Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ ρ. *bat-tōnō*.

Ἡ ἀφηρημένη ἐννοια τοῦ *bat-tōnō*.

bat-tōnō Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ οὐς. *bat-ta*.

Βάλλω *bat-tan* εἰς ἐνδυμα ὅπου χρειάζεται διὰ νὰ λάβῃ τὸ προσῆκον σχῆμα.

bat-ōnas ὁ, ἀμάρτ. *bat-ōna* ἡ, Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *bat-ōs* καὶ τῆς καταλ. -ῶνας.

Bat-ōnas, ὁ ἰδ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ρόδ.

bat-izō Ζάκ. Πελοπν. (Λεντεκ. Συκεῶ Κορινθ. Τρίκλ. Τριφυλ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ.) Τῆν. κ.ά. *bag-izō* Λεξ. Κομ. *bag-izōu* Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) *bag-izō* Πόντ. (Ἀμισ.) *bat-izōu* Τσακων.

Τὸ ἀρχ. *bat-izō*.

1) Κραυγάζω, φωνάζω ἔνθ' ἂν. Συνών. *bazō* (I) 1,

bat-talalō 3. β) Κλαίω ὡς μικρὸν παιδίον Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.)—Λεξ. Κομ. 2) Ὑλακτῶ Πόντ. (Ἀμισ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. *bar-izō* 1.

βάνσμα τό, Ζάκ. Πελοπν. (Τριφυλ.) κ.ά. *bag-isma* Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.)—Λεξ. Κομ. *bag-ismān* Πόντ. (Ἀμισ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *bat-izō*.

1) Διαρκῆς φωνή, κραυγὴ Ζάκ. Πελοπν. (Τριφυλ.) κ.ά. β) Κλάψιμον παιδίου Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.)—Λεξ. Κομ. 2) Ὑλακὴ κυνὸς Πόντ. (Ἀμισ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. *bar-izō*.

ba-ūtē ὁ, Τσακων.

Ἐκ τοῦ ρ. *bat-izō*.

1) Κραυγὴ. 2) Ὀδυρμός, οἰμωγή.

ba-fāris ὁ, Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *ba-fē* καὶ τῆς καταλ. -άρις.

Ba-fās 1, ὁ ἰδ.

ba-fēaris ὁ, Λεξ. Μπριγκ. *ba-fēar's* Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *ba-fās* κατὰ τὰ εἰς -άρις.

Ba-fās 1, ὁ ἰδ.

ba-fēas ὁ, *ba-fēas* Πόντ. (Τραπ.) *ba-fēa* Τσακων. *ba-fias* Ζάκ. *ba-fia* Τσακων. *ba-fēas* σύνηθ. *ba-fēs* Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐς. *ba-fēus*.

1) Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς ἐπάγγελμα τὴν βαφήν ὑφασμάτων σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) Τσακων. Συνών. *ba-fāris*, *ba-fēaris*, *μπογιατζίης*. Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. Κεφαλλ. καὶ *Bafēs* τοπων. Δ.Κρήτ. 2) Μεταφ. ἄνθρωπος διεστραμμένος, μνησίκακος, σκληρὸς Πελοπν. (Γορτυν.)

ba-fēatika τά, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *ba-fās* καὶ τῆς καταλ. -ιάτικα.

Τὸ τίμημα τῆς βαφῆς. Συνών. *ba-fēika*.

ba-fēto τό, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *ba-fās* καὶ τῆς καταλ. -εῖο.

Τὸ ἐργαστήριον τοῦ βαφέως.

ba-fērōs ἐπίθ. Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *ba-fē* καὶ τῆς καταλ. -ερός.

Ὁ ἔχων τὴν ιδιότητα νὰ μεταδίδῃ χρῶμα, νὰ βάφῃ : Ἄσμ.

Τὸ δάκρυ μου 'ναι βαφερό κ' ἔβαψε τὸ μαντήλι, πέντε ποιάμια τό 'πλυναν κ' ἔβαψαν καὶ τὰ πέντε.

ba-fē ἡ, κοιν. *ba-fē* Τσακων.

Τὸ ἀρχ. οὐς. *ba-fē*.

1) Ἡ σκληρυνσις, ἡ στόμωσις τοῦ σιδήρου ἐπιτυγχανομένη διὰ τῆς καταβυθίσεως αὐτοῦ πυρακτωμένου ἐτι ὄντος εἰς ὕδωρ ψυχρὸν ἢ ἔλαιον πολλαχ. καὶ Τσακων. Συνών. *bat-psi* 1, *bat-psi* 1. 2) Ὁ χρωματισμός πράγματός τινος διὰ τῆς καταβυθίσεως αὐτοῦ εἰς διαλυμένην ἐντὸς θερμοῦ ὕδατος χρωστικὴν οὐσίαν κοιν. καὶ Τσακων. : *Πέτυχε τὸ ροῦχο 'ς τὴ βαφή κοιν.* || Παροιμ. φρ. Ὅπως ἡ βαφή ἔτσι κ' ἡ πληρωμὴ (κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐργου καὶ ἡ ἀμοιβή) Ἀνατολ. Ἐπιθεώρ. 1,533. || Ἄσμ.

Ἄσπρο γαρίφαλο βαστῶ καὶ θέλω νὰ τὸ βάψω,

ἂν τὸ πιτύχω 'ς τὴ βαφή, πολλὰς καρδιὰς θὰ κάψω

Ἄνδρ. Σϋρ. κ.ά. Συνών. *bat-psi* 2, *bat-psi* 2. 3) Ἡ χρωστικὴ οὐσία διὰ τῆς ὁποίας χρωματίζεται πρᾶγμα τι κοιν. : Ἀγοράζω βαφή γιὰ τ' ἄβγά. Βαφή κίτρινη-κόκκινη κττ. κοιν. || Ἄσμ.

